Δὲν εἶναι πολυτέλεια ἀλλὰ ἀνάγκη ὁ θεσμὸς τῶν διεθνῶν ὑποτροφιῶν

Ὑπὸ τοῦ κ. ΑΚΗ ΠΛΕΣΣΑ

Κατὰ τὴν συνεστίασιν τῶν Ροταριανῶν τῆς παρελθούσης Τρίτης, ὁ ὁμιλητὴς κ. Ἄκης Πλέσσας ἀνέπτυξε τὸ θέμα τῶν Ὑποτροφιῶν τοῦ Διεθνοῦς Ρόταρυ, εἰπών, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

«Ὁ θεσμὸς τῶν διεθνῶν ὑποτροφιῶν δὲν εἶναι πλέον πείραμα, εἶναι ἐπιτυχία. Δὲν εἶναι πλέον ἔρευνα, εἶναι ἀπόδειξις. Δὲν εἶναι πολυτέλεια, εἶναι ἀνάγκη.

Πλεῖστοι ἐθνικοὶ καὶ ἰδιωτικοὶ ὀργανισμοὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν ἐλεύθερον κόσμον ἀσχολοῦνται σήμερον σοβαρῶς καὶ κυρίως μὲ τὸ μέγα θέμα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν νέων μεταξὺ διαφόρων χωρῶν καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀσχολούμενοι, ὅσον ἐντονώτερον αἰσθάνονται τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, τὰ ἀπορρέοντα ἀπὸ τὰς ἀνταλλαγὰς αὐτὰς τῶν νέων καὶ τὸν ἀναπτυσσόμενον βαθμὸν κατανοήσεως εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς, ὅσον βλέπουν τοὺς καρποὺς τῆς τοιαύτης ἐνασχολήσεώς των μὲ τὰ ζητήματα τῆς ἀνταλλαγῆς νέων καὶ ὅσον εὐκρινέστερον διαβλέπουν διὰ τὰς προσεχεῖς δεκαετίας τὴν χαλάρωσιν τῶν ἐντάσεων, λόγῳ ἀκριβοῦς τῆς ἀναπτυσσομένης κατανοήσεως, τόσον περισσότερον ἐντείνουν τὰς προσπαθείας των ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀπογόνων μας.

Δὲν εἶναι μόνον, ὅπως ἐπιφανειακῶς ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα τῶν ἀνταλλαγῶν μερικοὶ πιστεύουν ὅτι «τοὐλάχιστον ἔμαθε καλὰ τὸ παιδὶ τὴν γλῶσσα». Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὴν κυρίαν οὐσίαν, ἡ ὁποία, πέραν τῆς γλώσσης, πέραν τῶν ἀναμφισβητήτων θαυμασίων ἐμπειριῶν, ποὺ ἀποκτοῦν οἱ νέοι, ἰδιαιτέρως οἱ ἰδικοί μας, ἐπισκεπτόμενοι πλέον προηγμένας χώρας, καὶ πέραν τῶν παραδειγμάτων ποὺ ἀποκομίζουν καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς εὐρυτέρας μορφώσεως μὲ τὴν ὁποίαν πλουτίζονται, ἡ «κατανόησις» τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, τῶν ἀναγκῶν του, τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς του καὶ ἀντιστρόφως, σφυρηλατοῦν μίαν τοιαύτην καλοπροαίρετον διάθεσιν ἔναντι ἀλλήλων, ἡ ὁποία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἰδικήν μας γενεάν, ὅταν θὰ παραδίδωμεν τὰ ἡνία εἰς τοὺς ἐπερχομένους, νὰ καυχώμεθα ὅτι εἰργάσθημεν διὰ κάτι καλόν, ὅτι τοὺς παρεδώσαμεν ἕνα κόσμον καλύτερον ἀπὸ ἐκεῖνον, ποὺ ἐμεῖς παρελάβομεν, ὅτι εὑρήκαμεν τὸ μυστικὸ τοῦ καλυτέρου αὐτοῦ κόσμου καὶ τοὺς ἐβοηθήσαμεν νὰ τὸ κάμουν κτῆμα τους. Καὶ ἔτσι, ἐπετύχαμεν καὶ ἐμεῖς εἰς τὴν ἀποστολήν μας εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν φύσι πρὸς ἐμᾶς ἐντολὴ νὰ δημιουργήσωμεν.

Καὶ ἦταν ἡ στιγμὴ κρισιμωτάτη. Μὲ τὰ παγκόσμια ἰσχυρὰ ἐπαναστατικὰ ρεύματα, ποὺ ἦταν συνέπεια τῶν δύο μεγάλων πολέμων, μὲ τὴν ἀφύπνισιν τῶν λαῶν συνεπείᾳ τῶν ρευμάτων αὐτῶν, τὴν δικαιολογημένην, ἄλλωστε, μὲ τὴν τεραστίαν τεχνολογικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐποχῆς μας, δύο τινὰ ὑποχρεωτικῶς θὰ ἔπρεπε νὰ συμβοῦν. Ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ τὸ μυστικὸ καὶ νὰ βοηθήσωμεν εἰς τὸ νὰ καταστῇ κτῆμα καὶ πεποίθησις τῶν ἐπερχομένων ἢ θὰ ἀδρανούσαμεν, ἀφήνοντας τὰ πράγματα εἰς τὴν τύχην των, ὁπότε, λίαν πιθανόν, ὅπως συνέβη μὲ τοὺς πολέμους τῶν προγόνων, ὅπως συνέβη μὲ τὴν ἰδικήν μας γενεάν, ἕνας νέος πόλεμος ἀργότερον δὲν θὰ ἐπετύγχανεν ἄλλο τι ἀπὸ τοῦ νὰ καταστρέψῃ τὸν πολιτισμὸν τοῦ γένους τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ ἀφανίσῃ τὸν κόσμον.

Τὸ Διεθνὲς Ρόταρυ, λίαν ἐπικαίρως καὶ αὐτό, ἐνεστερνίσθη τὸ ἰδανικόν, ἀντελήφθη τὸ μέγιστον ἀπορρέον ὄφελος ἀπὸ τὰς διεθνεῖς ἀνταλλαγὰς νέων, εὗρε τὸ θέμα ἐμπίπτον ἀπολύτως καὶ ἀμέσως εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ὑπάρξεώς του καὶ τελείως ἀρμόζον εἰς τὸ ἔμβλημα τοῦ «Ὑπηρετεῖν».

Ποίαν ἄλλην μεγαλυτέραν ὑπηρεσίαν δυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν εἰς τὰ ἴδια τὰ τέκνα μας, εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους; Σήμερα, γύρω μας ἡ ζωὴ καὶ ἡ δημιουργία σφύζει πιὸ πολὺ εἰς τὰ χέρια τῶν νέων ἀνθρώπων. Σὰν Ροταριανοί, ἂς τοὺς παρασταθῶμεν. Εἶμαι ἐξ ἐκείνων, ποὺ πιστεύουν εἰς τοὺς νέους ἀνθρώπους. Χαίρω τὰ μέγιστα κάθε φορὰ ποὺ βλέπω νέον νὰ ὑρίσκῃ τὸν δρόμον του. Εἶμαι πρόθυμος πάντα νὰ παραβλέψω τὶς ἀδυναμίες καὶ τὰ τυχὸν μειονεκτήματα ἑνίων ἐκ τῶν νεωτέρων καὶ νομίζω ὅτι θὰ πρέπει αἱ πράξεις καὶ αἱ σκέψεις μας νὰ ἐπηρεάζωνται πάντα καὶ νὰ ἔχουν ὡς γνώμονα τὸ «ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων δύο πήρας φέρει».

Ἂς τοὺς βοηθήσωμεν, λοιπόν. Εἶναι μέγα εὐτύχημα τὸ ὅτι τὸ Διεθνὲς Ρόταρυ ἔπιασε ρωμαλέα τὸ βασικὸν τοῦτο ζήτημα στὰ στιβαρά του χέρια, ὅτι πιστεύει εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτὴν ὡς ἰδικήν του εὐθύνην, ὅτι ἡ εὐθύνη αὕτη ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀποστολήν μας ὡς Ροταριανῶν ἀπολύτως.

Ὑπάρχουν μεταξὺ ἡμῶν γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἠσθάνθησαν τὴν ἔκτασιν τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς ἐπιδράσεως τῶν διεθνῶν ἀνταλλαγῶν στὰ σπίτια τους, στὰ ἴδια τὰ παιδιά τους, στὰ σπίτια καὶ παιδιὰ φίλων καὶ συνανθρώπων μας μὴ Ροταριανῶν, ἀνεξαρτήτως κοινωνικῆς θέσεως καὶ περιβάλλοντος.

Ἡ περίοδος καὶ ἡ σημερινή μας συγκέντρωσις εἶναι ἀφιερωμένες εἰς τὸ ὑψηλὸν ἰδανικόν μας τοῦ ὑπηρετεῖν, ὑπηρετεῖν διὰ τοῦ μεγίστου αὐτοῦ θεσμοῦ τῶν διεθνῶν ὑποτροφιῶν. Ὡς Ροταριανοί, ἂς πράξωμεν ὅ,τι ἕκαστος περισσότερον δύναται. Προσωπικῶς, ὡς ἐκ τοῦ κυρίως ἔργου μου, ἔχω ἄπειρα παραδείγματα καὶ ἀποδείξεις τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ διεθνεῖς ἀνταλλαγαὶ δὲν εἶναι πλέον πείραμα, ἀλλὰ ἐπιτυχία. Ὅλοι μας, λιγότερο ἢ περισσότερο, ἔχομεν σαφῆ ἀντίληψιν τῶν εὐεργετικῶν ἀποτελεσμάτων, ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ κάθε περίπτωσι. Στὸ ροταριανό μας τραπέζι διαβάζω κάθε φορά, ποὺ ἔχω γράμματα ἀπὸ τοὺς ὑποτρόφους μας καὶ ἀπὸ τοὺς Ροταριανοὺς συναδέλφους μας ποὺ τοὺς φιλοξενοῦν στὴν ἀλλοδαπή, καὶ χωρὶς ἀμφιβολία χαίρομεν ὅλοι μαζὶ ὄχι μόνον διότι τὰ Πατρινόπουλα μᾶς βγάζουν ἀσπροπρόσωπους κατὰ τρόπον θαυμάσιον, ἀλλὰ διότι ὁ Ὅμιλός μας σὲ αὐτὰ τὰ παιδιά, ποὺ ὅλοι μας τὰ γνωρίσαμε σὲ αὐτὸ τὸ ροταριανό μας τραπέζι, ἐπένδυσε τελεσφόρως μίαν προσπάθειαν τόσον ἐπιτυχῶς, ὥστε αὔριον νὰ μποροῦμε νὰ καμαρώνουμε διὰ τὰ καινούργια αὐτὰ κατηρτισμένα στελέχη στὴν κοινωνία ποὺ ζοῦμε, γιατί αὐτὰ τὰ παιδιά μας καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον θὰ συμβάλουν εἰς τὸ νὰ περιορισθοῦν αἱ αἰχμαί, θὰ συμβάλουν εἰς τὸν συγκερασμὸν τῶν διϊσταμένων διεθνῶν ἀπόψεων καὶ εἰς τὴν χαλάρωσιν τῶν ἐντάσεων καὶ τὴν ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ.

Μόλις ἀρχίσαμε. Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα ἐπέρχονται. Εἰς τὴν προσπάθειάν μας ἐδικαιώθημεν. Ἂς συνεχίσωμεν».

ΕΠΙ ΣΧΟΛΙΩΝ ΤΗΣ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ,,

ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ

Ἐπὶ σχολίου τῆς «Πελοποννήσου» ἐλάβομεν τὰς κατωτέρω ἀπαντήσεις τῶν ἁρμοδίων:

«Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν σημειώματός σας τῆς 16)10, ἀναφερομένου εἰς τὸν Τηλεφωνικὸν Κατάλογον Ἐπαρχιῶν, παρέχομεν ὑμῖν τὰς ἀκολούθους πληροφορίας: 1) Ἡ ποιότης τοῦ χρησιμοποιηθέντος χάρτου τῶν ἐπαρχιακῶν Καταλόγων, δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἄριστη, συγκρινομένη μὲ τὴν τοῦ Καταλόγου Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ πλείστων ἐκ τῶν Καταλόγων εὐρωπαϊκῶν πόλεων. Λόγῳ τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν Συνδρομητῶν τῶν Ἐπαρχιακῶν πόλεων, ἀπεφασίσθη ἡ προσαρμογὴ τοῦ σχήματος τῶν Καταλόγων πρὸς τὰς διαστάσεις τοῦ Καταλόγου Ἀθηνῶν, ὅστις παρουσιάζει καὶ τὴν πρακτικὴν χρησιμότητα ὅτι εἰς μικρότερον ἀριθμὸν σελίδων, περιλαμβάνονται πλείονες συνδρομηταί. 2) Ἕκαστος συνδρομητὴς δικαιοῦται δωρεὰν καταχωρήσεως διὰ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσίν του, ἔστω καὶ ἂν καταλαμβάνῃ καὶ δεύτερον στίχον. Ὅλαι αἱ ἐπὶ πλέον λέξεις τίθενται διὰ διαφημιστικοὺς λόγους καὶ δίκαιον εἶναι νὰ χρεοῦνται ἀναλόγως. 3) Ἡ καταχώρησις διαφημίσεων εἰς τοὺς Τηλεφωνικοὺς Καταλόγους εἶναι δικαίωμα τοῦ ΟΤΕ καὶ ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν μείωσιν τοῦ κόστους ἐκδόσεως τοῦ Τηλεφωνικοῦ Καταλόγου, ὁ ὁποῖος χορηγεῖται εἰς τοὺς συνδρομητὰς δωρεάν, τὰ ἔσοδα δὲ ἐκ τῶν διαφημίσεων ὑπολείπονται κατὰ πολλὰ ἑκατομμύρια δραχμῶν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεως τῶν Τηλεφωνικῶν Καταλόγων.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΕΜΜ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ»

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

«Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μᾶς ἐγνώρισεν, ὅτι ἡ τοποθέτησις καθηγητοῦ μαθηματικῶν εἰς τὸ Γ΄ γυμνάσιον ἀρρένων τῆς πόλεώς σας, θέμα τὸ ὁποῖον θίγετε ἀπὸ τῶν στηλῶν σας τῆς 15-11-66, τυγχάνει τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Ὅθεν, παρατηρεῖ τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἅς στρέψουν τὰ διαβήματά των οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Δ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ»

ΠΕΡΙ ΜΙΑΝ ΒΛΑΒΗΝ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

«Κύριε Διευθυντά,

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Δὲν λειτουργοῦν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀργυροκάστρου ἀπὸ τῆς Δευτέρας τὰ τηλέφωνα», δημοσιεύετε εἰς τὸ φύλλον σας τῆς 3)11 σημείωμα ἐπικριτικὸν διὰ τὸν ΟΤΕ. Σχετικῶς παρέχομεν ὑμῖν τὴν πληροφορίαν ὅτι εἰς τὴν ὁδὸν Ἀργυροκάστρου μᾶς ἀνηγγέλθη τὴν Τρίτην 1)11 μία μόνον βλάβη, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 70—896 τηλεφώνου. Ἡ φύσις τῆς βλάβης καὶ αἱ συνθῆκαι αἱ δημιουργηθεῖσαι ἐκ τῆς κακοκαιρίας, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν ἀποκατάστασιν τὴν ἰδίαν ἡμέραν. Αὐτὴ ἡ μοναδικὴ βλάβη δὲν νομίζομεν ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι ἐδικαιολόγει δημοσίευμα περὶ ταλαιπωριῶν τοῦ Κοινοῦ καὶ ζημιῶν εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΕΜΜ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ»

ΜΕ ΜΙΑΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΡΕΥΝΗΤΩΝ

ΑΝΑΠΤΕΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΑΠΟ ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ

ΑΠΕΜΟΝΩΘΗΣΑΝ ΜΙΚΡΟΒΙΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΣΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Νέες ἐλπίδες θεραπείας ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων σὲ ὅλο τὸν Κόσμο, ποὺ πάσχουν ἀπὸ διάφορες μορφὲς ρευματικῆς ἀρθρίτιδος, δίδει ἡ ἀνακάλυψις ὁμάδος τριῶν Ἄγγλων ἐρευνητῶν: ὅτι, δηλαδή, ἡ πάθησις ὀφείλεται σὲ μικροβιακὴ μόλυνσι. Καὶ συνεπῶς: Μπορεῖ νὰ θεραπευθῇ μὲ τὴν δημιουργία τῶν καταλλήλων φαρμάκων.

Οἱ τρεῖς ἐρευνηταὶ — ὁ δρ. Γιὰν Ντιοῦθι, ἡ δρ Σήλα Στιούαρτ καὶ ὁ δρ Ρόουλαντ Ἀλεξάντερ — ἀποτελοῦν τὴν ὁμάδα ἐρευνῶν τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου τοῦ Βορρᾶ στὸ Ἐδιμβοῦργο. Καὶ ἔχουν ἀπομονώσει ἤδη μικρόβια, ποὺ ἀνεκάλυψαν στὶς ἀρθρώσεις ἀσθενῶν τους.

Ὁ δρ. Ντιοῦθι ἀσχολεῖται μὲ τὶς ρευματολογικὲς ἔρευνες ἀπὸ τὸ 1935. «Ἀλλὰ δὲν εἶναι πολύ, λέγει, ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἰατροὶ μελετοῦν τὴν πάθησι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἱπποκράτους».

Οἱ ἔρευνες, πάντως, ἄρχισαν συστηματικὰ μόλις μετὰ τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ὁ δρ Ντιοῦθι εἶχε πάντα τὴν γνώμη, ὅτι ἡ πάθησις ὠφείλετο εἰς μικροβιακὴ μόλυνσι, ἀλλὰ μόλις πρὶν τρία χρόνια ὑπῆρξαν τὰ τεχνικὰ μέσα γιὰ τὴν ἔρευνα πρὸς τὴν κατεύθυνσι αὐτή.

Ἤδη, οἱ φαρμακευτικὲς ἑταιρίες, ὑπόσχονται, βάσει τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ δρος Ντιοῦθι καὶ τῶν συνεργατῶν του, ὅτι θὰ ἔχουν τὸ φάρμακο τῆς ρευματαρθρίτιδος μέσα σὲ πέντε χρόνια.

Ἀλλὰ ὁ Ἄγγλος ἐπιστήμων εἶναι ἐπιφυλακτικός: «Δὲν θὰ ἤθελα νὰ διακινδυνεύσω σαφῆ πρόβλεψι, ἀκόμη καὶ ἂν πράγματι ἔχουμε ἀνακαλύψει τὸ μικρόβιο τῆς ρευματοαρθρίτιδος, λέγει. Ἂν ὄχι γιὰ ἄλλο λόγο, τοὐλάχιστον διότι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ εἶναι ἀπόλυτος σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Πάρτε παράδειγμα τὴν φυματίωσι: Χρειάσθηκε νὰ περάσουν 70 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψι τοῦ βακίλλου της, πρὶν βρεθῇ ἡ πραγματικὰ ἀποτελεσματικὴ θεραπεία της. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν θέλουμε εἶναι νὰ γεννήσουμε ἀβάσιμες ἐλπίδες».

Οἱ ἐλπίδες ὑπάρχουν: Μιὰ ἄλλη ὁμὰς ἐρευνητῶν, ἄσχετη μὲ ἐκείνη τοῦ δρος Ντιοῦθι, ἀνεκάλυψε τοὺς ἴδιους βακίλλους στὶς ἀρθρώσεις ρευματοπαθῶν, πιστεύεται δὲ ὅτι θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλες, ὅταν ὁ δρ. Ντιοῦθι ἀνακοινώσῃ τὶς διαπιστώσεις του τὸν ἐρχόμενο μῆνα σὲ συνεδρίασι τῆς Ἀμερικανικῆς Ρευματολογικῆς Ἑταιρίας. Ἤδη δὲ ἄλλες χῶρες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Σοβ. Ἕνωσις, ἔχουν στείλει ἐπιστήμονες νὰ μελετήσουν τὴν ἐργασία τοῦ δρος Ντιοῦθι.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ ὁμὰς τῶν Ἄγγλων ἐρευνητῶν προχωρεῖ καὶ ἡ ἴδια σὲ πειράματα, γιὰ τὴν ἀνακάλυψι φαρμάκου, συχνὰ δὲ πειραματόζωα εἶναι ὁ ἴδιος ὁ δρ Ντιοῦθι καὶ οἱ συνεργάται του. Ἕνα φάρμακο, ποὺ ἐγκατελείφθη εἶχεν ὡς παρενέργεια ν' ἀποκτήσῃ ἡ ἐπιδερμίδα τους ἐπὶ δύο ἑβδομάδες ἀνοικτὸ γαλάζιο χρῶμα.

ΠΛΟΥΣΙΟ ΛΑΧΕΙΟ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ 1-12-66

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΤΟΥ ΚΕΡΔΗ:
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ (Κούρσα πολυτελείας).
ΜΟΤΟΣΑΚΟ.
ΣΑΛΟΝΙ (χώλ).
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ.
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ.
ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ.
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ.
ΚΟΥΖΙΝΑ (Πετρογκάζ).
2 ΤΡΑΝΖΙΣΤΟΡΣ.
ΩΡΟΛΟΓΙΑ.
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ.
ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ ΑΞΙΑΣ

ΟΙ ΛΑΧΝΟΙ ΤΟΥ ΚΑΛΑΣ

ΚΑΘΕ ΕΤΙΚΕΤΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΑΣ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΛΑΧΝΟΣ

Κρατῆστε τὴν ἐτικέττα τοῦ Κάλας, ἔχει ἀριθμόν. Στὶς 31 Δεκεμβρίου 1966 θὰ ὑπάρχουν πολλοὶ τυχεροὶ μὲ δῶρα πολλὲς δεκάδες χιλιάδων δραχμῶν.
Οἱ ὅροι ἀναγράφονται ἐπὶ τῆς ἐτικέττας

ΓΚΡΕΚΑ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ - ΤΣΟΝΑΚΑΣ

ΓΟΝΕΙΣ, ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ἡ ἔκθεσίς μας σᾶς προσφέρει μίαν μοναδικὴν εὐκαιρία διὰ τὴν ἀπόκτησιν ΕΝΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΜΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΚΑΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ.

ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ ΕΡΓΑ:

1. Μηχιώτη: Θησαυρὸς Γνώσεων	Τόμοι	5
2. Χάρη Πάτση: Ἐγκυκλοπαιδεία Νέων	»	28
3. Παγκόσμιος Ἐγκυκλοπαιδεία Νέων	»	10
4. Ἀμερικανικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία	»	20
5. Λαρούς: Ἐγκυκλοπαιδεία	»	12
6. Ἐλευθερουδάκη: Ἐγκυκλοπαιδεία	»	12
7. Λογιστικὴ καὶ Οἰκον. Ἐγκυκλοπαιδεία	»	10
8. Ἥλιος: Ἐγκυκλοπαιδεία	»	18
9. Πυρσός: Μεγάλη Ἐγκυκλοπαιδεία	»	28
10. Μορφωτικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία	»	30

Χωρὶς κόπους, τρεξίματα, ταλαιπωρίες, τηλεφωνήσατε στὸ 66—16 καὶ ἀντιπρόσωπός μας θὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ ἀμέσως στὸ σπίτι σας ἢ στὸ γραφεῖο σας.

Γιὰ τὶς ἐπαρχίες ἐξυπηρέτησις δι' ἀντιπροσώπου μας ἢ δι' ἀπ' εὐθείας ἀλληλογραφίας

ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΤΕ ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΥΝΟΙΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

«ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΒΙΒΛΙΩΝ» Ο. Ε.
Χ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ & Σ. ΤΣΟΝΑΚΑΣ
Κορίνθου 290 — ΠΑΤΡΑΙ — Τηλέφωνον 66—16

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΦΥΤΩΝ

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ.. Ἀὴρ φορτισμένος μὲ ἠλεκτρισμόν, 100 ἕως 500 φορὰς ἰσχυρότερου τοῦ συνήθους, ἐπετάχυνε σημαντικῶς τὴν ἀνάπτυξιν φυτῶν, ἐν τῷ πλαισίῳ πειραμάτων διεξαχθέντων ἐνταῦθα. Οἱ ἐπιστήμονες ἐχρησιμοποίησαν τὴν μέθοδον καὶ ἐπὶ ἐντόμων, ὅπου παρετήρησαν ἀνάλογον ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀναπτύξεως. Τόσον εἰς τὴν πρώτην ὅσον τὴν δευτέραν περίπτωσιν, οὐδεμία παρετηρήθη ἀνωμαλία εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τῶν φυτῶν ἢ ἐντόμων. Βλάβη παρετηρήθη εἰς τοὺς πνεύμονας, ὅταν οἱ δύο ἐπιστήμονες ἐφήρμοσαν τὴν μέθοδον ἐπὶ μικρῶν θηλαστικῶν.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Ὁ παραισθητικὸς ἔρως τοῦ φαντάσματος

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἔφθασεν εἰς Ἰταλίαν Ἀμερικανὶς κυρία πρὸς ἀναζήτησιν μιᾶς νέας. Ὁ υἱός της, Ἀμερικανίδος εἶχε φονευθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ εἶχε ταφῆ εἰς τὸ στρατιωτικὸν κοιμητήριον τοῦ Καμαζιόρε, πλησίον τοῦ Βιαρέτζιο. Ἐσχάτως ἐνεφανίζετο συχνὰ καθ' ὕπνον εἰς τὴν μητέρα του καὶ τῆς ἔλεγε: «Νὰ μεταβῆς εἰς Ἰταλίαν, νὰ ἀνεύρῃς μίαν νέαν, ποὺ ἔχω συνδεθῆ μετ' αὐτῆς, μὲ ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ στοργήν».

Ὄντως, ἡ Ἀμερικανὶς κατώρθωσε κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν, νὰ ἀνεύρῃ τὴν δεσποινίδα. Πρόκειται περὶ τῆς Ρενάτα Μόρι, ποὺ διαμένει εἰς Βιαρέτζιο μαζὶ μὲ τὴν μητέρα της καὶ εἶναι ἡλικίας 35 ἐτῶν. Ὅταν τὴν ἐπεσκέφθησαν οἱ δημοσιογράφοι, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὴν εἰκόνα, διακρίνεται ἡ Ρενάτα Μόρι, ἀναστατωμένη καὶ φοβισμένη καὶ τὸ φάντασμα τοῦ στρατιώτου

«Ἕνα φάντασμα ἐμφωλεύει εἰς τὴν ὕπαρξίν μου, διὰ μέσου μιᾶς σειρᾶς ὑπερφυσικῶν φαινομένων. Ἕνας διανοούμενος καὶ ἐπιστήμων τῶν ἀποκρύφων, ἴσως δώσῃ μίαν ἐξήγησιν, διότι οὐδέποτε ἀπησχόλησε τὸν νοῦν μου κάτι, μέχρι τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ποὺ ἐγνώρισα «καθ' ὕπνον τὸ «φάντασμά» μου, ἐνῶ πάντοτε ἤμουν δύσπιστη ἐν σχέσει μὲ τὴν ὕπαρξιν φαινομένων, καθαρῶς ὑπερφυσικῆς προελεύσεως. Πρὸ 8 ἐτῶν, μίαν νύκτα φθινοπώρου, ἐνεφανίσθη καθ' ὕπνον ἕνας ὡραῖος νέος μὲ στρατιωτικὴν στολὴν ἐπιβαίνων ποδηλάτου καὶ μοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἀπέθανα κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1945, καὶ μὲ ἔθαψαν εἰς τὸ κοιμητήριον τοῦ Καμαγιόρε· εἶναι 15 ἔτη ποὺ σὲ ἀναζητῶ, καὶ ἐπὶ τέλους σὲ ἀνεκάλυψα». Κατόπιν μοῦ εἶπε: «Μία γυναίκα θὰ σὲ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ μνῆμα μου». Καὶ ἡ γυναίκα αὐτὴ ἐπαρουσιάσθη καθ' ὕπνον μου. Δὲν τὴν ἐγνώριζα καὶ δὲν ἤξευρα νὰ ἐξηγήσω τὴν αἰτίαν ἐκείνου τοῦ παραλόγου καὶ παρὰ ξενου ὀνείρου μου.

»Τὴν ἑπομένην ἡμέραν, συνοδευομένη ἀπὸ τὴν μητέρα μου, μετέβημεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Καμαγιόρε καὶ ὅταν ἀντίκρυσα τὴν θυρωρόν, ἔμεινα ἐμβρόντητη, διότι ἤτο ἡ ἰδία, ποὺ εἶχον ἰδῆ εἰς τὸν ὕπνον μου. Τῆς περιέγραψα τὸν στρατιώτην, ποὺ εἶχον ἐπισημάνει, εἰς τὴν ὁμίχλην τοῦ ὀνείρου μου. Μὲ συνώδευσε εἰς ἕνα μνῆμα καὶ ὅταν ἀντίκρυσα τὴν φωτογραφίαν ἐπὶ τοῦ ἐπιτυμβίου λίθου, ἐλιποθύμησα. Ἦτο ὁ νέος, ποὺ ἔβλεπα εἰς τὸν ὕπνον μου συχνά, ἐνδεδυμένος μὲ στολὴν στρατιωτικήν. Οὐδέποτε εἶχον ἐπισκεφθῆ τὸ νεκροταφεῖον τοῦ Καμαγιόρε. Πῶς λοιπὸν θὰ ἠδυνάμην νὰ ὀνειρεύομαι ἐκεῖνον τὸν νεκρὸν στρατιώτην;

»Καὶ κάτι ἄλλο: Πρὸ ἡμερῶν, ἡ μητέρα τοῦ νεκροῦ, Ματθίλδη Πράντ, ποὺ διαμένει εἰς Νέαν Ὑόρκην — ἡ ὁποία δὲν εἶχεν ὀνειρευθῆ τὸν υἱόν της Ζοσὲφ, ἀπὸ τὸν καιρὸν ποὺ τὴν ἄνοιξη τοῦ 1945 εἰς μίαν μάχην τῆς 5ης Μεραρχίας εἶχε φονευθῆ — μία νύκτα εἶς τὸν ὕπνον της, εἶδε τὸ φάντασμα τοῦ παιδιοῦ της